

Arrest

nr. 257 070 van 22 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Havaleas (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. In 2015 werd u in Albanië veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar en vier maanden voor de productie en verkoop van verdovende middelen. U zat gedurende zes maanden in voorarrest en zat vervolgens twee jaar effectieve gevangenisstraf uit. In maart 2018 werd u wegens goed gedrag voorwaardelijk vrijgelaten, acht maanden voordat u uw straf volledig had uitgezeten. U diende zich wel maandelijks aan te melden bij de autoriteiten. De procureur T.P. ging onmiddellijk in beroep tegen uw voorwaardelijke vrijlating. De rechtbank van Vlorë stuurde de beslissing terug naar de rechtbank van eerste aanleg in Berat. Die besliste in oktober 2018 dat uw voorwaardelijke vrijlating geldig was, maar stelde dat u in plaats van acht maanden slechts twee maanden voor het verstrijken van uw straf mocht

worden vrijgelaten. Gedurende de zes daaropvolgende maanden moest u zich maandelijks aanmelden bij de autoriteiten. Op 23 november 2018 vertrok u naar Duitsland omdat u een medisch probleem had aan uw longen. Op 12 december 2018 gebeurde er een huiszoeking in de woning waar u met uw ouders woonde in Albanië. De politie vond 500 gram cannabis in uw tuin, op een afstand van ongeveer 30 meter van uw huis. Procureur T.P. eiste hierop dat uw zes resterende maanden voorwaardelijke vrijlating omgezet zouden worden in een effectieve celstraf. Daarnaast werd u ook beschuldigd van drugsbezit in een nieuwe zaak. U besloot in Duitsland te blijven en niet terug te keren naar Albanië. U reisde in de periode tussen november 2018 en december 2020 verschillende keren op en af tussen Duitsland en Italië, waar uw broer en zus wonen. Op 1 juli 2019 werd u door de rechtbank van eerste aanleg van Berat veroordeeld tot zes maanden en achttien dagen gevangenisstraf wegens het schenden van de voorwaarden van uw voorlopige vrijlating. Op 8 juli 2020 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar vanwege de drugs die bij u thuis werden gevonden. U vindt dat deze veroordeling onterecht is omdat er geen bewijzen zijn dat de door de politie aangetroffen drugs aan u toebehoorden. U was niet in het land toen de drugs werden aangetroffen, uw vingerafdrukken werden niet aangetroffen en de drugs werden op een afstand van 30 meter van uw woning teruggevonden. U vermoedt dat procureur T.P. en de politiemannen die uw zaak onderzochten u hebben aangeklaagd omdat u al een strafblad had en omdat ze wilden tonen dat ze goed werk leveren. Uw advocaat in Albanië tekende zowel tegen uw veroordeling als tegen de omzetting van uw voorwaardelijke invrijheidsstelling in een effectieve celstraf beroep aan. In december 2020 keerde u in samenspraak met uw advocaat vanuit Duitsland terug naar Albanië omdat u uw ouders wilde bezoeken en omdat u hoopte dat uw zaak in orde zou komen. Eenmaal in Albanië vertelde uw advocaat u dat uw zaak dermate ingewikkeld was dat u geen kans maakte om het te halen. Hij raadde u aan om het land te verlaten. U besliste om in Ierland internationale bescherming te verzoeken. U vertelde de Albanese autoriteiten dat u uw paspoort verloren was en vroeg een nieuw paspoort aan. Op die manier kon u uw oude paspoort bewaren en als bewijsmateriaal gebruiken. Het bevatte immers een stempel die aantoonde dat u op het moment van de huiszoeking niet in het land was. In februari 2021 vloog u vanuit Rinas (Albanië) naar Bergamo (Italië). U verbleef gedurende anderhalve week bij uw broer in Asti en gedurende anderhalve week bij uw zus in Rome. Daarna vloog u vanuit de luchthaven van Fiumicino (Italië) naar Düsseldorf (Duitsland). In Duitsland kocht u een Grieks paspoort omdat u met een Albanees paspoort niet naar Ierland kon reizen. Het Albanese paspoort stuurde u terug naar Albanië. Op 15 april 2021 werd procureur T.P. in het kader van de vetting procedure van Albanese magistraten beschuldigd van corruptie omdat hij zijn eigendommen niet correct had aangegeven. Op 19 april 2021 reisde u vanuit Duitsland naar Brussel om vandaar het vliegtuig te nemen naar Dublin. U werd tegengehouden aan de luchthaven met een vervalst paspoort en in België in een gesloten centrum geplaatst. Op 20 april 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 mei 2021 bevestigde de beroepsrechtbank van Vlorë dat uw zes maanden voorwaardelijke vrijlating worden omgezet in een effectieve celstraf. In de beroepsprocedure die u indiende tegen uw veroordeling tot zes jaar gevangenisstraf vanwege de productie en verkoop van drugs is tot op heden nog geen beslissing genomen.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat u naar de gevangenis zal gestuurd worden op basis van een veroordeling die onterecht is. U vreest dat u in de gevangenis fysieke confrontaties zal kennen met uw medegevangenen en met de cipiers, waardoor u de gevangenis niet levend zal verlaten. Verder vreest u ook dat procureur T.P. u zal laten vermoorden als hij te weten komt dat u zijn naam hebt vernoemd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw vorige Albanees paspoort (d.d. 16 december 2013, geldigheidsduur 10 jaar); een kopie van 46 van de 50 pagina's van uw huidige Albanees paspoort (d.d. 11 januari 2021, geldigheidsduur 10 jaar, stempel binnenkomst Italië op 12 februari 2021); een vervalst Grieks paspoort (d.d. 8 februari 2019, op naam van T.T.); een kopie van een instapkaart van een Ryanair vlucht tussen Brussel en Dublin (d.d. 19 april 2021); een vonnis van de rechtbank in Berat waarin het verzoek van uzelf en uw advocaat A.M. wordt aanvaard en waarin wordt besloten dat u voorwaardelijk wordt vrijgelaten (d.d. 29 maart 2018); een verzoek van procureur T.P. aan het parket van Berat waarin wordt meegedeeld dat een zaak werd aangespannen tegen u wegens productie en verkoop van narcotica (d.d. 19 december 2018); een verslag en bijhorend fotografisch bewijsmateriaal in verband met de drugs die in de woning van uw ouders werd aangetroffen (d.d. 12 en 24 december 2018); een brief gericht aan procureur T.P. door de algemene strafuitvoering waarvan de inhoud onleesbaar is (d.d. 21 december 2018); een brief van het ministerie van Justitie, gericht aan het parket van Berat, waarin gesteld wordt dat u niet bent komen opdagen bij de dienst bewijsvoering en dat u in Duitsland verblijft (d.d. 10 januari 2019); een verzoek van het parket gericht aan de rechtbank van eerste aanleg van Berat waarin wordt

gesteld dat u de voorwaarden van de voorwaardelijke vrijlating heeft geschonden en waarin wordt gevraagd het vonnis van 29 oktober 2018 te verwerpen (d.d. 11 januari 2019); verschillende brieven van het ministerie van binnenlandse zaken, de staatspolitie en het politiecommissariaat van Kucove in verband met de uitvoering van het strafvonnis in uw zaak (d.d. 18 februari 2019, 23 februari 2019 en 5 maart 2019, inhoud amper leesbaar); een brief van procureur T.P. waarin hij vermeldt dat het onderzoek is afgerond (d.d. 12 april 2019); een vonnis van de rechtbank in Berat waarin de eerdere beslissing van 29 oktober 2018 wordt gewijzigd en waarin u wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden en 18 dagen (d.d. 01 juli 2019); een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg in Berat waarin u wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 jaar wegens productie en verkoop van drugsmiddelen zoals bepaald in artikel 283/1 van het strafwetboek (d.d. 08 juli 2020); een rapport van de Komisioni i Pavarur i kualifikimit (KPK of onafhankelijke kwalificatiecommissie) in verband met de vetting procedure en corruptie van T.P. (d.d. 15 april 2021); een verklarende brief van uw advocaat in Albanië in verband met uw zaak, inclusief vertaling in het Frans (d.d. 18 mei 2021).

Op 21 mei 2021 stuurde uw advocate drie links door die verwijzen naar drie webpagina's. Twee daarvan hebben betrekking op de corruptiezaak in de vetting procedure van procureur T.P.. Deze artikels werden gepubliceerd op de Albanese nieuwssites Top Channel (d.d. 14 april 2021) en reporter.al (d.d. 14 april 2021). Een derde weblink verwijst naar de webstek van de Komisioni i Pavarur i kualifikimit (KPK of onafhankelijke kwalificatiecommissie, cf. administratief dossier).

Verder legde uw advocate na het persoonlijk onderhoud op 25 mei 2021 en 26 mei 2021 nog verschillende juridische documenten neer waarvan de beeldkwaliteit dermate slecht is dat de inhoud en datum ervan door het Commissariaat-generaal niet konden worden geïnterpreteerd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen wat betreft de door u afgelegde reisweg. U stelde in dit verband dat u op 23 november 2018 vanuit Albanië naar Duitsland reisde, dat u in december 2020 terugkeerde naar Albanië, waar u een nieuw paspoort aanvraagde en in februari 2021 het land opnieuw verliet. Er dient echter te worden opmerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig ondermijnt.

Zo legde u met betrekking tot de door u afgelegde reisroute enkele weinig coherente verklaringen af. U stelde dat u in december 2020 terugkeerde naar Albanië in samenspraak met uw advocaat, die beroep had ingediend tegen uw veroordeling (NPO, p. 5). Onmiddellijk daarna stelde u dan weer dat u enkele maanden later op aanraden van diezelfde advocaat het land terug verliet omdat uw zaak te ingewikkeld was (NPO, p. 5). U stelde dat uw advocaat had gezegd dat de procureur bij zijn standpunt bleef en dat het daarom beter was voor u om uw land te verlaten. Uit de door u neergelegde documenten blijkt echter op geen enkele wijze dat er tussen december 2020 en februari 2021 enige verandering zou gekomen zijn in uw zaak. Dat uw advocaat u eerst zou aangeraden hebben om terug te keren naar Albanië en u vervolgens zou gezegd hebben dat u Albanië diende te verlaten, komt dan ook weinig geloofwaardig over. Dit geldt des te meer aangezien u slechts bij benadering kon vertellen wanneer u Albanië precies had verlaten (NPO, p. 7).

Dat er dient getwijfeld te worden aan uw verklaringen betreffende uw reisweg, blijkt ook uit de door u neergelegde documenten.

Zo blijkt uit de inreisstempel in het door u neergelegde paspoort weliswaar dat u op 12 februari 2021 met het vliegtuig Italië binnenkwam, maar ontbreekt er in datzelfde paspoort een stempel waaruit zou moeten blijken dat u dit paspoort gebruikte om Albanië te verlaten. Bovendien ontbreken er in de door u neergelegde kopie 4 pagina's (pagina's 4-5 en 38-39, cf. administratief dossier). Van uw vorige Albanees paspoort, dat uitgereikt werd in 2013, legde u daarenboven enkel de eerste pagina neer. Nochtans gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat beide paspoorten bij u thuis in Albanië liggen (NPO, p. 7) en beloofde u om na het persoonlijk onderhoud een kopie van alle pagina's van deze paspoorten door te sturen (NPO, p. 7 en p. 17). Door dit niet te doen, maakt u het voor het Commissariaat-generaal onmogelijk vast te stellen of u na uw vertrek in november 2018 nog bent teruggekeerd naar Albanië en zo ja, wanneer u Albanië precies hebt verlaten. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het loutere feit dat u over twee Albanese paspoorten beschikt die alle twee nog geldig zijn, bevreemdend overkomt. Uw verklaring dat u tegenover de Albanese autoriteiten verklaarde dat u uw eerste Albanees paspoort had verloren omdat u de stempels in dat paspoort als bewijsmateriaal wilde gebruiken, kan niet overtuigen. Als u dit paspoort werkelijk als bewijsmateriaal achter de hand wilde houden, kan immers verwacht worden dat u het in het kader van uw verzoek om internationale bescherming zou neerleggen om de datum van uw vertrek uit Albanië te staven, wat u niet deed (cf. supra).

Door het geheel van bovenstaande vaststellingen rijst sterk het vermoeden dat u het Commissariaat-generaal geen inzicht wenst te bieden in uw recente reisroute. Deze vaststelling doet tevens afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde motieven van uw verzoek om internationale bescherming.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw houding na uw aankomst in Italië op 12 februari 2021 geenszins in overeenstemming te brengen valt met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Volgens uw verklaringen had u immers reeds voor uw vertrek uit Albanië besloten dat u een verzoek om internationale bescherming wilde indienen (NPO, p. 8). In het licht van deze verklaringen is het bevreemdend dat u noch tijdens uw verblijf van drie weken in Italië, noch tijdens uw verblijf van één tot twee maanden in Duitsland, een verzoek om internationale bescherming indiende (NPO, p. 8). Pas nadat u in België werd betrapt met een vervalst paspoort, diende u hier een verzoek om internationale bescherming in (NPO, p. 17). U verklaarde dat u in Duitsland of Italië niet om internationale bescherming had verzocht omdat u van vrienden had gehoord dat het voor Albanese mensen moeilijk is om in Europa internationale bescherming te krijgen. Uw vrienden hadden u daarom aangeraden om naar Ierland te gaan en daar om internationale bescherming te verzoeken (NPO, p. 8). Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Uw gedrag kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag namelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. U deed dit geenszins. Uw nalaten ter zake ondermijnt de ernst van uw vrees.

Volgens uw verklaringen kan u niet terug naar Albanië omdat u er - in uw ogen onterecht - veroordeeld werd en in de gevangenis terecht zal komen (NPO, p. 8). Hierbij kunnen echter de nodige bemerkingen gemaakt worden.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat deze door u geschetste vrees geen verband houdt met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Zowel uw veroordeling tot 6 jaar gevangenisstraf voor de productie en verkoop van drugs als uw veroordeling tot 6 maanden gevangenisstraf voor het schenden van de voorwaarden van uw voorlopige vrijlating, betreffen immers louter gemeenrechtelijke vervolgingen voor strafbare misdrijven, hetgeen geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan men hier gewagen van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw eerste veroordeling in 2015, waartegen u niet in beroep ging, kan worden opgemerkt dat u zelf erkende dat deze veroordeling terecht was (NPO, p. 9).

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt bovendien dat u in deze zaak strafvermindering kreeg van de Albanese autoriteiten op basis van uw goed gedrag (NPO, p. 9). U kon hierbij gebruik maken van een advocaat die uw rechten verdedigde (NPO, p. 11). Betreffende het beroep dat in maart 2018 tegen de u gegunde voorwaardelijke invrijheidsstelling werd ingediend door de procureur, dient nog opgemerkt te worden dat de mogelijkheid om in beroep te gaan wettelijk bepaald is en dat er volgens uw verklaringen gebruik werd gemaakt van de wettelijke termijnen om een beroep in te dienen (NPO, p. 9). Bovendien werd de aan u verleende invrijheidsstelling volgens uw verklaringen ook tijdens de beroepsprocedure door de rechtbank bevestigd, zij het voor een kortere periode dan wat in de oorspronkelijke beslissing was vastgelegd (NPO, p. 9). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook uit niets dat deze veroordeling niet wettelijk en/of niet terecht zou zijn.

Wat betreft uw veroordeling tot 6 maanden gevangenisstraf op 1 juli 2019 omwille van het schenden van de voorwaarden van uw voorwaardelijke invrijheidsstelling, dient te worden vastgesteld dat u zelf erkende dat u de voorwaarden van uw voorlopige invrijheidsstelling niet gerespecteerd heeft door naar Duitsland te vertrekken zonder u maandelijks aan te melden bij de autoriteiten (NPO, p. 10). Zowel tijdens de beslissing in eerste aanleg als tijdens de beroepsprocedure werd u bijgestaan door een advocaat (NPO, p. 11). Uit niets blijkt dan ook dat uw veroordeling tot 6 maanden en 18 dagen gevangenisstraf wegens het schenden van de voorwaarden van uw voorlopige invrijheidsstelling niet wettelijk en/of niet terecht zou zijn.

Wat betreft uw veroordeling tot 6 jaar gevangenisstraf op 8 juli 2020 omwille van de productie en verkoop van drugs, dient te worden opgemerkt dat de aangehaalde argumenten in het vonnis, namelijk het feit dat er 550 gram cannabis bij u thuis werd aangetroffen en de vaststelling dat het hierbij gaat om recidive, objectieve elementen zijn die terug te vinden zijn in de gerechtelijke stukken in uw administratief dossier. U stelde weliswaar dat deze veroordeling onterecht was omdat (i) u op het moment van de huiszoeking niet aanwezig was in Albanië, (ii) de 500 gram cannabis niet in uw huis maar dertig meter buiten uw woning werden aangetroffen, (iii) de politieman die uw huis doorzocht voor hij de drugs vond aan uw ouders had gevraagd waar u was en (iv) er nergens vingerafdrukken van u werden gevonden op de aangetroffen drugs (NPO, p. 13 en p. 14). Dat u tijdens de huiszoeking niet aanwezig was in Albanië, impliceert echter niet dat de aangetroffen drugs niet uw eigendom waren. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat de cannabis niet in uw woning maar erbuiten werden aangetroffen en voor de vaststelling dat uw vingerafdrukken niet op de drugs werden aangetroffen. Ook het loutere feit dat de politieman aan uw ouders vroeg waar u zich bevond, impliceert niet dat de drugs die hij vervolgens aantrof niet uw eigendom waren. U gaf immers zelf toe dat de drugs teruggevonden werden op een stuk land dat eigendom was van uw familie (NPO, p. 10). Uit de door u aangevoerde argumenten blijkt dan ook niet dat u zou zijn veroordeeld zonder bewijs. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde stukken dat uw advocaten de kans kregen om hun tegenwerpingen te presenteren tijdens het proces en dat er met deze argumenten rekening werd gehouden bij de uitspraak (cf. administratief dossier). Bovendien kan uit uw administratief dossier niet worden opgemaakt dat u in deze zaak een disproportioneel hoge straf werd opgelegd. Uit de gerechtelijke documenten die u neerlegde blijkt immers dat u werd veroordeeld volgens artikel 283/1 van het strafwetboek en dat u volgens dit artikel veroordeeld kon worden tot een straf van vijf tot tien jaar. Uw veroordeling tot 6 jaar gevangenisstraf kan dus niet onwettig of buitenproportioneel genoemd worden. Van een wederrechtelijke beslissing is hier dan ook geenszins sprake. Overigens blijkt uit uw verklaringen dat er in uw zaak nog geen arrest in beroep gevelde is (NPO, p. 14). Uit niets blijkt dat de rechter in beroep de mening van de procureur automatisch zal overnemen. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u ook tijdens de beroepsprocedure wordt bijgestaan door een advocaat (NPO, p. 11). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw juridische rechten in Albanië in deze zaak niet werden/zouden worden gerespecteerd en dat u bij terugkeer naar Albanië een buitensporige bestraffing te wachten zou staan.

Wat betreft uw stelling dat de procureur die belast was met uw zaak, de heer T.P., in Albanië wordt beschuldigd van corruptie, dient te worden vastgesteld dat u er op geen enkel moment in geslaagd bent om het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen dat deze beschuldigingen een invloed zouden gehad hebben op uw eigen veroordeling. Volgens uw verklaringen en de door u neergelegde documenten wordt T.P. er in Albanië van beschuldigd dat hij zijn eigendommen onrechtmatig zou hebben aangegeven (NPO, p. 13). Ondanks het feit dat u hier herhaaldelijk naar werd gevraagd, slaagde u er echter niet in om te verduidelijken op welke manier deze beweerde corruptie van de procureur een invloed gehad zou kunnen hebben op uw eigen zaak. U kwam in dit verband niet verder dan te stellen dat u een slachtoffer bent, dat u een kleine speler bent in deze zaak en dat u door procureur T.P. onterecht werd beschuldigd (NPO, p. 13).

Gevraagd wat de reden was waarom procureur T.P. het op u gemunt had, antwoordde u ontwijkend dat hij dat voor een politiecommissaris heeft gedaan of voor iemand anders. Welke reden de politie of de heer T.P. daarvoor zouden kunnen hebben, kon u niet vertellen (NPO, p. 14). Uw vage en weinig concrete verklaringen op dit punt ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw stelling dat de heer T.P. zich in de afhandeling van uw zaak onrechtmatig gedragen zou hebben. Aan uw stelling dat u in Albanië geen rechtmatig proces zou gekregen hebben, kan dan ook geen gehoor gegeven worden.

De loutere vaststelling dat de procureur die in Albanië verantwoordelijk was voor uw zaak achteraf in opspraak is gekomen, impliceert immers niet dat uw eigen juridische rechten in Albanië niet werden gerespecteerd of dat u bij een terugkeer naar Albanië niet gerespecteerd zullen worden. Dit laatste geldt des te meer daar de procureur in kwestie uit zijn functie verwijderd werd, zoals blijkt uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde documenten (NPO, p. 14).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusalbanie.algemenesituatie20200615.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt gezinszins een resultaatsverbintenis in.

Hoe dan ook dient er opgemerkt te worden dat u, zelfs indien u aannemelijk had gemaakt dat de Albanese autoriteiten in uw zaak niet naar behoren gefunctioneerd zouden hebben (quod non), geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat hij geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U diende immers nooit klacht in tegen de Albanese politie omdat u dit te gevaarlijk vond (NPO, p. 14). U richtte zich ook nooit tot de Albanese ombudsman (Albanees: Avokati i Popullit) om uw grieven kenbaar te maken (NPO, p. 14).

Nochtans blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt.

Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde, zoals u ook zelf aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 5). Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficiërs werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Voorts heeft u uw vrees dat u de Albanese gevangenis niet levend zal verlaten omdat u er tijdens een eventuele opsluiting fysieke confrontaties zal kennen met uw medegevangenen en met de cipiers, niet aannemelijk gemaakt (NPO, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u bij uw vorige opsluiting in de Albanese gevangenis, die twee jaar duurde, geen problemen heeft gekend (NPO, p. 16). Uw stelling dat u goed behandeld werd omdat de gevangenisdirecteur een neef van een goede vriend van u was, is louter een blote bewering van uw kant die niet volstaat om bovenstaande vaststelling in een ander daglicht te stellen (NPO, p. 16). Gevraagd om welke reden u denkt dat u bij een volgende opsluiting uw leven riskeert, kwam u niet verder dan te stellen dat u misschien in een andere gevangenis zal belanden dan die van Berat. U voegde hieraan toe dat je als gevangene in Albanië niemand bent en u stelde dat uw vijanden bij de Albanese staat en de Albanese politie in de gevangenis tegen u zouden optreden (NPO, p. 17). Toen u vervolgens gevraagd werd over welke personen u het concreet had, kon u echter geen enkele naam opnoemen (NPO, p. 17). Dit is weinig ernstig. Aan de door u geuite vrees kan dan ook geen geloof gehecht worden. Overigens blijkt uit niets dat u bij eventuele problemen met medegevangenen en cipiers, die overigens van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn, bij een eventuele terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden zou hebben.

Ook aan uw vrees dat procureur T.P. u zal laten vermoorden als hij te weten komt dat u zijn naam hebt vernoemd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, kan geen geloof gehecht worden (NPO, p. 15). U baseerde deze vrees immers op de veronderstelling dat alle documenten en verklaringen die u aflegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming gedeeld zullen worden met de Albanese autoriteiten (NPO, p. 16). U stelde te vrezen dat T.P. hierdoor via zijn collega's te weten zou komen dat u zijn naam hebt vermeld in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 16). Het betreft hier echter een louter hypothetische vrees, aangezien de verklaringen die u aflegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming enkel toegankelijk zijn voor de asielinstanties en niet worden gedeeld met de autoriteiten van uw land van herkomst. Dit werd u overigens ook meegedeeld aan het begin van het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 2).

Voorts heeft u ook niet aangetoond dat u voor eventuele toekomstige problemen met T.P., bij terugkeer naar Albanië geen beroep zou kunnen doen op de aanwezige nationale autoriteiten. De vaststelling dat T.P. in het kader van de vetting procedure ontslagen werd als procureur, toont enkel aan dat hij in Albanië geen speciale bescherming geniet en dat hij er niet boven de wet staat (cf. supra).

Dat uw vrees voor T.P. met de nodige korrel zout dient genomen te worden, blijkt verder ook uit het feit dat u geen details kon verschaffen over de corruptiezaak waarbij de heer T.P. betrokken is. Zo wist u niet of procureur T.P. reeds veroordeeld werd en of hij ten tijde van het persoonlijk onderhoud al dan niet in de gevangenis zit in Albanië (NPO, p. 14). Dat u niet meer moeite hebt gedaan om bovenstaande zaken te achterhalen, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen valt met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Gelet op wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratief dossier toegevoegd.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de asielzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt echter geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn. Uw advocate vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar een in het Duits opgesteld document dat zij per e-mail zou hebben doorgestuurd aan het Commissariaat-generaal en waaruit corruptie van de Albanese autoriteiten zou moeten blijken (NPO, p. 11). Dit document werd door het Commissariaat-generaal echter nooit ontvangen. De informatie op de door uw advocate doorgestuurde webstek van het KPK is evenmin in strijd met de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing baseert. Het is immers net doordat deze commissie zich terdege kwijt van haar taak, dat corruptie in Albanië op de terugweg is.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigen. De door u neergelegde paspoorten werden hierboven al besproken en staven verder louter uw identiteit en nationaliteit, die hier niet ter discussie staat. Dat u op 19 april 2021 met een vals paspoort naar Ierland probeerde te reizen, heeft geen invloed op de hierboven geuite twijfels in verband met uw beweerde reisweg. De door uw Albanese advocaat aangehaalde argumenten in verband met de redenen voor de in uw ogen onterechte veroordeling zijn dezelfde als degene die u zelf aanhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud en werden hierboven al besproken. De door u neergelegde politieke en gerechtelijke documenten staven de juridische procedure naar aanleiding van uw voorwaardelijke invrijheidsstelling, het beroep van de procureur hiertegen, het onderzoek naar de bij u gevonden drugs, uw veroordeling in eerste aanleg omwille van het schenden van de voorwaarden van uw vervroegde vrijlating en uw veroordeling in eerste aanleg omwille van de productie en verkoop van drugs. Deze documenten doen echter niet de minste afbreuk aan bovenstaande vaststellingen dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat uw juridische rechten in Albanië niet werden/zouden worden gerespecteerd, dat u bij terugkeer naar Albanië een buitensporige bestraffing te wachten zou staan en dat u er over onvoldoende beschermingsmogelijkheden zou beschikken. Ook de door u neergelegde documenten in verband met de corruptie van procureur T.P., volstaan niet om dit besluit in een ander daglicht te stellen.

Hetzelfde geldt voor de nieuwsartikels die uw advocate doorstuurde. Dat T.P. in het kader van deze vetting procedure beschuldigd werd van het niet declareren van eigendommen en dat hij vervolgens uit zijn functie ontzet werd, wordt in deze beslissing immers niet betwist. De overige door u neergelegde documenten zijn niet leesbaar omwille van de slechte scan kwaliteit en kunnen dus niet in aanmerking worden genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Verzoeker legt een kopie van zijn paspoort neer.

Om aan te tonen dat verzoekers asielrelaas overeenstemt met de werkelijkheid, en verzoeker onschuldig is volgens de strafrechtelijke expertise, legt verzoeker een kopie neer van het strafdossier.

Verzoeker vreest bij terugkeer onterecht in de gevangenis te belanden en daar fysieke confrontaties te kennen met de medegevangenen en met de cipiers.

Hierbij wenst verzoeker de situatie in de Albanese gevangenissen te benadrukken.

Een recente commissie van de Raad van Europa die Albanië heeft bezocht om verslag uit te brengen over de behandeling van burgers in politie-, gevangenis- of psychiatrische hechtenis, heeft melding gemaakt van beschuldigingen van mishandeling door de politie, het onthouden van rechten, onmenselijke en vernederende behandelingen en gevallen waarin gedetineerden met hand en voet geboeid werden aan bedden.

Het Europees Comité voor de voorkoming van foltering en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (CPT) heeft het land in november 2018 bezocht om de uitvoering van de aanbevelingen na hun vorige bezoek te observeren. In het bijzonder besteedden zij aandacht aan de omstandigheden en behandeling van gedetineerden in politiehechtenis, gedetineerden in verschillende gevangenissen, detentiecentra en omstandigheden in psychiatrische instellingen.

De delegatie ontving een aanzienlijk aantal beschuldigingen dat de politie criminele verdachten fysiek had mishandeld. De meeste van deze aantijgingen hadden betrekking op het gebruik van buitensporig geweld tijdens de arrestatie, tijdens het vervoer en tijdens de eerste ondervraging "met het oog op het verkrijgen van een bekentenis of het verkrijgen van informatie, of als straf." De mishandeling bestond uit "klappen, stoten, trappen, slagen met een voorwerp en te strakke handboeien".

Na interviews met mensen die waren vastgehouden, werd duidelijk dat de politie hun recht op toegang tot juridische bijstand niet consequent handhaafde. Gevallen van ondervraging zonder de aanwezigheid van een advocaat, aanzienlijke vertragingen bij het bellen van een advocaat en het niet toestaan van de gedetineerde om privé met hun advocaat te spreken, werden waargenomen en bekritiseerd door de delegatie. In het rapport werd de Albanese autoriteiten verzocht de politie te herinneren aan hun wettelijke verplichting om vanaf het eerste moment van in hechtenis toegang te verlenen tot een advocaat.

Ook werd er bezorgdheid geuit over het feit dat gedetineerden na hun detentie niet systematisch medisch worden onderzocht. In de gevallen waarin wel medische controles plaatsvonden, bestonden deze uit enkele algemene vragen en geen daadwerkelijk lichamelijk onderzoek.

Wat de omstandigheden betreft, werden "zeer slechte" omstandigheden waargenomen in politiebureaus 1, 2, 3 en 5 in Tirana. Cellen bleken "zonder meubels" te zijn met gedetineerden die verplicht waren te slapen op matrassen die op een "vuile vloer" waren geplaatst. Gedetineerden kregen geen basisartikelen voor persoonlijke hygiëne en er was geen verwarming tijdens de wintermaanden.

De cellen in de Albanese gevangenissen, bleken krap, vochtig en in een slechte staat van onderhoud te zijn, en met kunstlicht dat de hele dag en nacht aan bleef, waardoor de gevangenen niet konden slapen.

Isolatiecellen bleken in een "zeer slechte staat van onderhoud en een erbarmelijke staat van hygiëne" te verkeren. Er werd ook bezorgdheid geuit over berichten dat buitenlanders in de cellen "met handboeien aan het bed" waren geboeid en in ten minste één geval naar verluidt "24 uur met hand en enkel aan het bed geboeid". Dit zou "gemakkelijk kunnen worden beschouwd als onmenselijk en vernederende behandeling". Ook vindt er vaak geweld plaats binnen de gevangenissen. De medegevangenen kunnen elkaar niet uitstaan. De slechte toestand heeft hier een grote invloed op.

[URL]

Er is ook sprake van corruptie onder Albanese politie. Corruptie vormt een ernstige bedreiging voor de handhaving van recht en orde in het land. Bronnen melden dat de lage salarissen voor politieagenten een factor blijven die corruptie bij de politie beïnvloedt, ondanks het feit dat de regering de salarissen van de ASP heeft verhoogd. In de landenrapporten over mensenrechtenpraktijken van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken voor 2014 staat dat, naast de lage salarissen, "slechte motivatie en leiderschap," evenals een "gebrek aan diversiteit in het personeelsbestand" het probleem van corruptie bij de politie verergeren.

[URL]

Het CGVS verklaart dat verzoeker zijn vrees om de Albanese gevangenis niet levend zal verlaten omdat hij er tijdens een eventuele opsluiting fysieke confrontaties zal kennen met zijn medegevangenen en met de cipiers niet aannemelijk heeft gemaakt.

De situatie in Albanese gevangenissen is uitermate slecht. De gevangenen worden er heel slecht behandeld. Gedetineerden kregen geen basisartikelen voor persoonlijke hygiëne en er was geen verwarming tijdens de wintermaanden. Cellen hebben geen meubels en de gedetineerden zijn verplicht te slapen op matrassen die op een "vuile vloer" zijn geplaatst. De gedetineerden worden mishandeld. De mishandeling bestaat uit "klappen, stoten, trappen, slagen met een voorwerp en te strakke handboeien". Er is sprake van zware onmenselijke behandelingen en vernederingen. Verzoeker loopt een reëel risico om bij terugkeer onterecht de gevangenisstraf van zes jaar uit te zitten en deze onmenselijke vernederende behandelingen te ondergaan.

Het CGVS verklaart ook dat verzoekers vrees voor T.P. met de nodige korrel zout dient genomen te worden.

Onder de Albanese politie is er sprake van corruptie. De lage salarissen voor politieagenten blijft een factor die corruptie bij de politie beïnvloedt, ondanks het feit dat de regering de salarissen van de ASP heeft verhoogd. In de landenrapporten over mensenrechtenpraktijken van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken voor 2014 staat dat, naast de lage salarissen, "slechte motivatie en leiderschap," evenals een "gebrek aan diversiteit in het personeelsbestand" het probleem van corruptie bij de politie verergeren. Het is dan ook uitermate begrijpelijk dat verzoeker vrees heeft voor T.P.. Verzoeker wordt onterecht beschuldigd van een drugsfeit, terwijl hij op dat moment niet in Albanië was. T.P. wilt dat verzoeker in de gevangenis belandt en doet hier ook alle moeite voor. Aangezien verzoeker naar het buitenland gevlucht is, loopt hij bij terugkeer een reëel gevaar om door de mannen van T.P. vermoord te worden doordat verzoeker zijn naam heeft gebruikt.

Het CGVS verklaart dat er geen geloof gehecht kan worden aan de verklaringen van verzoeker in verband met zijn reisweg. Het CGVS verklaart eveneens dat het ongeloofwaardig is dat verzoekers advocaat hem eerst heeft aangeraden om terug te keren naar Albanië en hem vervolgens gezegd zou hebben dat hij Albanië diende te verlaten. Verzoeker wenst te benadrukken dat hij de advocaat vertrouwde en hierdoor teruggekeerd is naar Albanië.

Echter toen hij teruggekeerd was, vertelde de advocaat hem dat het ingewikkelder was dan het blijkt. Hierop raadde zijn advocaat aan om Albanië te verlaten waarop verzoeker Albanië heeft verlaten.

De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie van zijn paspoort en een kopie van zijn strafdossier.

2.3. Bij aanvullende nota van 14 juni 2021, aangekomen op de Raad op 17 juni 2021, voegt verzoeker een kopie van zijn tweede paspoort.

2.4. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgende stukken:

- kleurenkopie van het paspoort van verzoeker waarvan het origineel in het transitcentrum ligt en waarvan geweigerd werd het mee te geven;
- kopie van paspoort van 2021 (origineel ter zitting getoond) met slechts 1 stempel op pagina 7.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Het beroep betreft de beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming door verweerder overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

Albanië werd bij koninklijk besluit van 14 december 2020 vastgesteld als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

6. De bestreden beslissing oordeelt inzake de aangevoerde feiten en vrees omstandig en terecht als volgt:

- het gegeven dat verzoeker noch tijdens zijn verblijf van drie weken in Italië, noch tijdens zijn verblijf van één tot twee maanden in Duitsland een verzoek om internationale bescherming indiende, maar pas nadat hij in België betrappt werd met een vals paspoort een verzoek om internationale bescherming indiende, valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op schade;
- verzoekers veroordelingen in Albanië betreffen louter gemeenrechtelijke vervolgingen voor strafbare misdrijven, wat geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie;
- uit niets kan blijken dat verzoekers veroordelingen in 2015 en op 1 juli 2019 niet wettelijk en/of niet terecht zouden zijn;
- wat betreft verzoekers veroordeling tot 6 jaar gevangenisstraf op 8 juli 2020 kan uit de door verzoeker aangevoerde documenten niet blijken dat hij zou zijn veroordeeld zonder bewijs; daarentegen blijkt wel dat verzoekers advocaten de kans kregen om hun tegenwerpingen te presenteren tijdens het proces alsook dat er met deze argumenten rekening werd gehouden bij de uitspraak en kan niet worden opgemaakt dat verzoeker in deze zaak een disproportioneel hoge straf zou zijn opgelegd;
- verzoeker slaagt er niet in te overtuigen dat de beschuldigingen in verband met het onrechtmatig aangeven van eigendommen aan het adres van de procureur T.P., die belast was met verzoekers zaak, een invloed zouden hebben gehad op verzoekers eigen veroordeling;
- de loutere vaststelling dat de procureur achteraf in opspraak is gekomen, impliceert niet dat verzoekers eigen rechten in Albanië niet werden gerespecteerd of dat deze bij een terugkeer naar Albanië niet gerespecteerd zullen worden, te meer daar de procureur in kwestie uit zijn functie verwijderd werd;
- uit landeninformatie blijkt dat in Albanië maatregelen worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen en dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen;
- zelfs indien verzoeker aannemelijk had gemaakt dat de Albanese autoriteiten in zijn zaak niet naar behoren zouden gefunctioneerd hebben – *quod non* – maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, gezien verzoeker nooit een klacht heeft ingediend of zich heeft gericht tot de Albanese ombudsman; uit de landeninformatie blijkt tevens dat er verschillende stappen kunnen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen;

- volledigheidshalve wordt erop gewezen dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan, alsook dat er verschillende stappen werden en worden ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden in Albanië;
- in geval van eventuele (veiligheids)problemen bieden de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de (Belgische) Vreemdelingenwet en dient opgemerkt dat verzoeker niet alle redelijkerwijze van hem te mogen verwachten stappen heeft uitgeput tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties;
- verzoekers vrees dat hij de Albanese gevangenis niet levend zal verlaten omdat hij er tijdens een eventuele opsluiting fysieke confrontaties zal kennen met zijn medegevangenen, is niet aannemelijk noch concreet, onder meer gezien verzoeker tijdens zijn vorige opsluiting van twee jaar geen problemen heeft gekend;
- verzoekers vrees dat procureur T.P. hem zal laten vermoorden omdat verzoeker zijn naam heeft genoemd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming is ongeloofwaardig, gezien de verklaringen die verzoeker aflegde in het kader van onderhavig verzoek enkel toegankelijk zijn voor de asielinstanties en niet worden gedeeld met de autoriteiten in het land van herkomst en hij bovendien niet heeft aangetoond dat hij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de nationale autoriteiten.

De voorstaande vaststellingen blijken uit het dossier en zijn pertinent. Verzoeker brengt geen dienstige argumenten aan ter ontkrachting van de voorstaande vaststellingen.

Verzoekers citering van algemene landeninformatie inzake de situatie in de Albanese gevangenissen en corruptie onder Albanese politie is niet afdoende teneinde de bestreden motivering omtrent zijn persoonlijke omstandigheden en situatie, met inachtneming van de algemene toestand in Albanië met betrekking tot het rechtssysteem, corruptie, etc., te weerleggen en te ontkrachten.

Het volstaat niet louter te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier gelet op de voormelde pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing in gebreke.

7.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van zijn paspoort, geldig van 16 december 2013 tot 15 december 2023, met inbegrip van kopieën van alle pagina's uit dit paspoort. Uit de stempels in voormeld paspoort blijkt dat verzoeker op 22 november 2018 Noord-Macedonië uit- en Servië inreisde met de auto en dat hij op 23 november 2018 Servië uit- en Hongarije inreisde, eveneens met de auto. Ter zitting brengt verzoeker een kleurenkopie van dit paspoort bij, alsook een verklaring van de terugkeerfunctionaris van het transitcentrum waaruit blijkt dat het origineel paspoort zich in het centrum bevindt.

Bij aanvullende nota van 14 juni 2021 legt verzoeker een kopie van zijn nieuw paspoort, geldig van 11 januari 2021 tot 10 januari 2031, neer. Er dient opgemerkt dat verzoeker reeds dezelfde kopie van dit paspoort neerlegde bij het CGVS en dat ook in het bij aanvullende nota neergelegde stuk 4 pagina's ontbreken (pagina's 4-5 en 38-39). Hoewel verzoeker bij de DVZ nog verklaarde dat zijn "*echt paspoort*" nog in Albanië ligt (verklaring DVZ, punt 24), toont verzoeker ter zitting zijn origineel paspoort, geldig van 11 januari 2021 tot 10 januari 2031, en legt hij opnieuw een kopie van (een aantal pagina's van) dit paspoort neer.

7.2. Indien al aangenomen kan worden dat verzoeker in december 2020 terugkeerde naar Albanië en zijn deze advocaat hem, na aankomst in Albanië, adviseerde terug te vertrekken, doet dit geen afbreuk aan de (overige) pertinente en draagkrachtige motiveringen in de bestreden beslissing op grond waarvan verweerder terecht kon besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Te dezen kan erop worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

De door verzoeker neergelegde paspoorten tonen voor het overige louter verzoekers identiteit en nationaliteit aan, welke in deze niet worden betwist.

8. Verzoeker legt bij het verzoekschrift een kopie van zijn strafdossier en de vertaling ervan neer.

Er dient vastgesteld dat verzoeker dit stuk reeds heeft neergelegd in de loop van de procedure (zie administratief dossier, groene map, stukken 23 en 24, neergelegd door verzoeker). Verzoeker slaagt er met het louter opnieuw neerleggen van deze documenten niet in de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande te weerleggen. De door hem neergelegde politonele en gerechtelijke documenten doen geen afbreuk aan de vaststellingen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn rechten in Albanië niet werden/zouden worden gerespecteerd, dat hij bij terugkeer naar Albanië een buitensporige bestraffing te wachten zou staan of dat hij er over onvoldoende beschermingsmogelijkheden zou beschikken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

12. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Albanië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS